

Formanden: Det forekommer mig at være noget for stærke Udtryk.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg med Hensyn til Straffelovskommissionens Betænkning gøre opmærksom paa, at den vil selvfølgelig ikke fremkomme partielt, men som en samlet Fremstilling af hele Straffeloven. Det glædede mig at høre det ærede Medlem udtale sig herom, for jeg forstod egentlig et andet Medlem af samme Parti saaledes, som om vedkommende netop ønskede en Del af den særskilt. Og det er jeg en Modstander af.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Bjerring sige, at naar jeg virker for Nedsættelse af Priserne paa Apotekervarer, vil det ogsaa komme Staten og Kommunerne til gode. Jeg skal søge saa hurtigt som muligt at faa den Kommission nedsat, der skal beskæftige sig med Haandkøbsudsalgene.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Sidste Gang jeg havde Ordet, fik jeg ikke besvaret et Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Samuelsen angaaende Telefonsagen paa Færøerne. Jeg vil gerne sige, at ved de lokale Anlæg paa Færøerne har Staten hidtil altid bidraget med Halvdelen. Overfor de Anlæg, som man nu paa-tænker, vilde jeg tro, at Forholdet maa komme til at ligge saaledes, at naar disse Anlæg er planlagt, og man har dem færdige til Udførelse, vil Regeringen i Lighed med, hvad der hidtil er sket, gaa til Rigsdagen, om den ogsaa ved denne Lejlighed vil gaa med til, at Staten bærer Halvdelen af Udgifterne.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Siden jeg sidst havde Ordet, har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard rettet en Forespørgsel til mig vedrørende nogle Udtalelser, der fornylig er fremkommet i „Berlingske Tidende“ fra den Embedsmand, der paa Ministeriets Vegne fører Tilsyn med Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Planteavlsudvalg. Jeg skal i den Anledning udtale, at jeg er blevet gjort bekendt med disse Udtalelser og med nogen Forundring har læst dem, ligesom jeg ogsaa kan sige, at jeg, for saa vidt som den paagældende Embedsmand, hvad jeg endnu ikke ved, vedkender sig disse Udtalelser, maa være enig med det ærede Medlem i, at de er af en uheldig Beskaffenhed, dels fordi de har et Indhold, der maa bibringe Læserne en noget anden Opfattelse end den, der fremgaar af selve Kommissionens Betænkning,

og som jo har været offentliggjort, og som er ærede Medlemmer bekendt, dels og navnlig af den Grund, at det maa anses for at være en noget uheldig og usædvanlig Fremgangsmaade, at den Embedsmand, der arbejder med det paagældende Spørgsmaal — og i dette Tilfælde har haft særlig Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende — offentligt fremsætter en Kritik af den Afgørelse, en ansvarlig Minister sammen med i dette Tilfælde alle Partier i Finansudvalget har truffet. Selvfølgelig har en Embedsmand, ligesom enhver anden, sin Ytringsfrihed, men det vil alligevel være uheldigt, om det blev almindeligt, at man, efter at en Sag er afgjort, møder op med en offentlig Tilkendegivelse af den Art. Men, som sagt, jeg er opmærksom paa disse Udtalelser. Jeg ønsker nærmere Underretning, forinden jeg kan tage Stilling til, hvad her er sket, og skal derfor paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Ulrich syntes noget pikeret over, at jeg havde fremsat den Formodning, at det var paa Grund af manglende Forudsætninger for at sætte sig ind i det Arbejde, der var udført af Invaliditets- og Alderdomskommissionen, at det ærede Medlem havde udtalt sig, som han havde, om Resultatet af denne Kommissions Arbejde. Det ærede Medlem hævder nu, at disse Forudsætninger savner han aldeles ikke. Han har altsaa ikke villet gribe det Halmstraa, jeg rakte ham, og jeg maa da til min Beklagelse erkende, at naar det ærede Medlem udtaler en saadan Dom om dette Arbejde, og Grunden ikke er den af mig udtalte, maa det være den, at det ærede Medlem ikke har gjort noget Forsøg paa at sætte sig ind i den Sag, han her har tilladt sig at tale om. Vil det ærede Medlem foretrække den Forklaring, har jeg intet derimod.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mener, at den gode Mening, han var ved at erhverve sig om mit Syn paa sociale Spørgsmaal, alligevel var kommet for tidlig; nu er han klar over, at jeg mangler ethvert socialt Syn. Ja, jeg maa sige, at for saa vidt det ærede Medlem ved socialt Syn, social Forstaaelse, forstaaer en Opfattelse, som udelukkende tager Hensyn til dem, der skal nyde, og tilsidesætter ethvert Hensyn til dem, der skal yde — og det er det, jeg forstaaer, det ærede Medlem gør —, ja, saa savner jeg virkelig det, han kalder social Forstaaelse. Men jeg maa i denne Forbindelse